

15/01/2015 ಪ್ರಾತಃಮುರಳಿ ಓಂಶಾಂತಿ “ಬಾಹ್ಯದಾದಾ”ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನೀವು ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಗಮಯುಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ತಿಂಡಿಯಾಗಿ ಆಗ ಸತ್ಯಯುಗಿ ವೈಕ್ಕವು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಪಾರ ಖಣಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿರೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾರು ಜ್ಞಾನದ ಅಭಿರುಚಿಯಿಳಿ ಮಕ್ಕಳದ್ವಾರೆಯೋ ಅವರ ಲಕ್ಷಣವೇನಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಪರಜಿಂತನೆಯನ್ನೇಂದೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಂಥನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಈ ಸೃಷ್ಟಿನಾಟಕದ ಯಾವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ?

ಉತ್ತರ: ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಿವತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಮತ್ತು ಯವನ್ನು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ. ಹಕ್ಕಿಯಪ್ರಪಂಜದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಸರ್ಪಪಂಜದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಯಾರಾದರೂ ಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಈ ನಾಟಕದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ.

ಓಂಶಾಂತಿ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಪುರುಷೋಂತಮ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲ ಬರುವ ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ತಿಂಡಿಯಾಗಿದ್ದೀರೋ ಅಥವಾ ಇದನ್ನೂ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರೋ? ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕುಲವು ಮರೆತುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಮಗೂ ಸಹ ಇದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೆನಹಿರಬೇಕು - ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದುಮಾತು ನೆನಹಿದ್ದರೂ ಸಹ ದೋಷಿಯ ಪಾರಾಗುವುದು. ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲ ನೀವು ಹೊಸ-ಹೊಸಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಅದರ ಜಿಂತನೆ ನಡೆಯಬೇಕು - ಇದಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಂಥನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ನೀವು ರೂಪಭಸಂತರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮದಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವನ್ನು ತುಂಬಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ರತ್ನಗಳೇ ಹೊರಬರಬೇಕು. ತಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಸಂಗಮಯುಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ತಿಂಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಯಾರೂ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಗಮಯುಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ತಿಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಸತ್ಯಯುಗದ ವೈಕ್ಕವು ಸಮಿಂಪದಲ್ಲ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಪಾರ ಖಣಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಏನನ್ನು ತಿಂಡಿವರೋ ಅದನ್ನು ಒಳಗೆ ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಮನನ ಮಾಡಬೇಕು - ನಾವಿಂಗ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಇದೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ವಿನಿ: ಮತ್ತು ಗ್ರಿಗೂ ತಿಂಡಿಲ್ಲ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಾಗ ಸಮಯವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದೂಂದೇ ನರಸಿಂದ ನಾರಾಯಣ, ನರಕವಾಸಿಗಳಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗುವ ವಿಧೇಯಾಗಿದೆ. ಇದು ನೆನಹಿದ್ದರೂ ಸಹ ಖಣಿಯಿರುವುದು - ನಾವೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಂಗಮಯುಗವಾಸಿಗಳಾದಾಗೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗುವಿರಿ. ಮೊದಲು ನರಕವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೆಟ್ಟಫ್ರಿತಿಯತ್ತು, ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆ, ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರ ಸ್ತ್ರೀಯಾದರೂ ನಾವನ್ನುಷ್ಟಿದೆ ಕೇಳಿ - ನಿಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯು ಎಲ್ಲಾದ್ವಾರೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗವೆಂದರೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಖಣಿಯಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಒಳಗೆ ವಿಚಾರ ನಡೆಯಬೇಕು - ನಾವಿಂಗ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಹಾವನರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಂದೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಆತ್ಮಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಪದೇ-ಪದೇ ಸ್ವರಂ ಮಾಡಬೇಕು ಮರೆಯಬಾರದು ಆದರೆ ಮಾಯೆಯು ಮರೆಸಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕಲಯಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಲಯಿಗಳದರೆ ತರಹ ಜಟಿತಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ, ಆ ಖಣಿಯ ನಶೀಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಹರೆಯು ಶವದಂತಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ತಿಂಡಿತ್ತಾರೆ - ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಮಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳತು ಸುಷ್ಟು ಶವಗಳಾಗಿಬಣಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ಖಣಿಯಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಗಾಯನವೂ ಇದೆ - ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖವನ್ನು ಗೋಪ-ಗೋಹಿಕೆಯಿರಿಂದ ಕೇಳಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ - ನಾವು ಆ ಸುಖದ ಅನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆಯೇ? ನೀವು ಈಶ್ವರಿಯ ಮೇಷಿನ್ ಇಗಿದ್ದಿರಿ, ಈಶ್ವರಿಯ ಮೇಷಿನ್ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ? ಮೊದಲು ಶೂದ್ರರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಂತೂ ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಬಹುಬೇಗನೇ ಹೇಳಿಬಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಕುಲವಂಶಾವಳಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೀವು ಮುಖವಂಶಾವಳಿಯಾಗಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಬಹು ಖೋಜನದ ಗಾಯನವಿದೆ. ನೀವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಖಣಿಪಡುತ್ತಾರೆ. ಮನಸ್ಸಾ-ವಾಜಾ-ಕರ್ಮಣಾ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು ಯಾವುದೇ ಅವವಿತ್ತ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಇದರಲ್ಲ ಸಮಯವಂತೊ

ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ಜನಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಯಾರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭೀಮೆ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ನುಕ್ಕೆಯೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾದರೆಂದರೆ ಆಸಿಯು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಒಂದುಬಾರಿ ಇವರು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೇ ವಾರಸುಧಾರರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದೇ ಅಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಗೆಂಬುಂಟಿನಿಂದ ಕೊಳ್ಳಬಾರವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಜೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿಂತೂ ಆ ಮಾತಿಲ್ಲ ಕೇವಲ ನನ್ನೊಳಿಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಶಿವತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿದೆ! ಆದರೂ ಸಹ ಮಾಯೆಯ ಸುರುಳಿಯು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಮ್ಮ ಯುದ್ಧವು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಿಂತೆ ಹೇಳಿನ ಸಮಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಬಾಹುಬಲದ ಯುದ್ಧವು ಇಷ್ಟಾಂದು ಸಮಯ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಿರೋ ಅಲ್ಲಿಂದ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಹಳೆಬರೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟಾಂದು ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ! ಹೊಸಬರು ಬಂದರೂ ಸಹ ಅವರೊಂದಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಾಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮರಣ ಹೊಂದುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಬೇರೆಯವರು ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ವೃಕ್ಷವಂತೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಲೇಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ. ಇದು ನೆನಹಿರಬೇಕು. ತಂದೆಯು ತಂದೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಪಾರಲೌಕಿಕ ಶಿಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಸದ್ಗುರುಪೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ತಂದೆ, ಶಿಕ್ಷಕ, ಸದ್ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುವ ಉಮ್ಮೆಂಗವಿರಬೇಕು. ಮಹಾರಥಿ ಮಕ್ಕಳು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗಂತೂ ಬಹಕೆ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಿಮಂತ್ರಣ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಓಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರದೇಶನಿ, ಸವೀಣನ್ ಕರ್ಮಿಣಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಷ್ಟಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಆಯ್ದುಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಪು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಸವೀಣನ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದರೆ ಇವರು ಈಶ್ವರಿಯ ಮೇಷಿನ್ನಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಂತೂ ಬಹಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸವೀಣನ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಖಚಿತಪಡುವರು ಅಂದಾಗ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ನಾವು ಸವೀಣನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೇ? ನಾವು ಈಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ ಅಂದಾಗ ಈಶ್ವರನ ಸೇವೆ ಯಾವುದಾಗಿದೆ? ಕೇವಲ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಇದೇ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೂಡಿ - ಮನ್ಮಾಭವ. ಅದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವಂತೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕಾರಿಗಳು ಅಂದಮೇಲೆ ಅದರ ಜಿಂತನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕಾರು ಎಂದಾದರೂ ಸಿಲ್ಲಿತ್ತದೆಯೇ? ನೀವು ಚೈತನ್ಯ ಲೈಂಗ್‌ಹೋನ್ ಸಹ ಆಗಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಹಕೆ ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಕದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಗಾಯನವನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಅವರು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಯೋಂಗಬಲದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯೋಂಗಬಲ ಪ್ರಭಾವವು ಬಹಕೆ ಇದೆ. ಭಾರತವು ಪ್ರಾಚಿನ ರಾಜಯೋಂಗಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದೆ, ಈಗ ನೀವು ಅದನ್ನು ಕಾಪಯುತ್ತಿರಿ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಂತೂ ಹರಯೋಂಗಿಗಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಂತೂ ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನವು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಬಳಯೇ ಇದೆ. ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನೀವು ಜನ್ಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿರಿ. ಗೀತೆಗೆ ತಾಯಿಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತಾಪಿತರಲ್ಲವೇ! ನೀವು ಶಿವತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ತಾಯಿಯೂ ಬೇಕೆಲ್ಲವೇ. ಮನುಷ್ಯರು ಭೀಮೆ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಏನನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇದರ ಅರ್ಥವು ಎಷ್ಟು ಗುಹ್ಯವಾಗಿದೆ! ಪರಮಾತ್ಮೆ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರೆ ಮತ್ತೆ ಮಾತಾಪಿತಾ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ? ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಭೀಮೆ ಸರಪ್ಪತಿಯಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ತಾಯಿ ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗೆ ಸಾಗರ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರನ ಸಂಗಮವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟಾಂದು ಗುಹ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ! ಜಿಂತನೆ ಮಾಡಲು ಅನೇಕರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯವರು, ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗಾಗಿ ತಂದೆಯು ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಇದು ಸಹಜವಲ್ಲವೇ. ನಾವಾತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯು ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ನೀವಾತ್ಮಗಳಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನೊಳಿಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಆಗ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವುದು. ಇದು ಮುಖ್ಯಮಾತಾಗಿದೆ. ಮಂದಬುದ್ಧಿಯವರು ದೊಡ್ಡಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ - ಮನ್ಮಾಭವ. ಬಾಬಾ, ನೆನಹಿನಯಾತ್ಮೆಯು ಬಹಕೆ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಪದೇ-ಪದೇ ಮರೆತುಹೋಗನ್ತೇವೆ. ಯಾವುದಾದರೋಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲ ಸೋಲುತ್ತೇವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಂದೆಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರಯೆತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮಾಯೆ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದರಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ಜಯಗಳಿಸಿ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗೆ ನೀವು ಕರ್ಮಸಂಬಂಧದಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದಿರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ-ಬರುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಅರ್ಥಕಲ್ಪದ ನಂತರನಿನೀವು ಕರ್ಮ ಬಂಧನದಲ್ಲ ಬಂದುಬಣಿದ್ದಿರಿ. ಮೊದಲಾಗೆ ನೀವು ಪವಿತ್ರ

ಆತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಸುಖದ ಕರ್ಮಬಂಧನವಾಗಲ, ದುಃಖದ ಕರ್ಮಬಂಧನವಾಗಲ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಸುಖದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದಿರಿ. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ನಾವು ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿದ್ದೇವು, ಈಗ ದುಃಖದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಅಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸುಖದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಹೊಸಪ್ಪೆಪಂಚವಿದ್ಭಾಗ ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದೇವು, ಮಾಲೇಕರಾಗಿದ್ದೇವು, ಈಗ ಹಳೆಯಪ್ಪೆಪಂಚದಲ್ಲ ಪತಿತರಾಗಿಜಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೇ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕೆಲ್ಲವೇ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಾಪೆಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತವೆ, ನಿಂತು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಜಡುತ್ತಿರಿ. ಶಾಂತಿಥಾಮದ ಮೂಲಕ ಸುಖಧಾಮದಲ್ಲ ಬಂದುಜಡುತ್ತಿರಿ. ಹೊಟ್ಟಮೊದಲಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಪತಿತ-ಹಾವನನಾದ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಹೀಗೆ ತಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ತಾವು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಜಕ್ಕೆವು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಇನ್ನಾಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಈಗ ತಂದೆಯು ಪತಿತರಿಂದ ಹಾವನರಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅಂದರೆ ಯೋಗಬಲದಿಂದಲೇ ಹಾವನರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಈ ಯೋಗಬಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಯಾವುದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಕಾಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶರೀರದಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಇಡೀ ದಿನ ಈ ಮಾತುಗಳ ಮಂಧನವು ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಏಕಾಂತದಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಇದೇ ಜಿಂತನೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ಏಕಾಂತವು ಬಹಕ್ಕಿದೆ, ಮಾಂಗಿಯ ಮೇಲಂತೂ ಹೆಡರುವ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಹೊದಲು ನಿಂತು ಮುಂಜಾಸೆಯಲ್ಲಿ ಮುರುಳ ಕೇಳಿದ ಸಂತರ ಬೆಟ್ಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಏನು ಕೇಳಿದಿರೋ ಅದರ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡಲು ಬೆಟ್ಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಯಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಅಭಿರುಚಿಯಾಗುವುದೋ ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಪರಜಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರದರ್ಶನಿಯಲ್ಲ ನಿಂತು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವು ಬಹಕ್ಕ ಸುಖವನ್ನು ನಿಂತುವಂತಹದ್ವಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಾಧಮಂದವರಿಗೆ ಕೇವಲ ಇಷ್ಟನ್ನೇ ತಿಳಿಸಬೇಕು - ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಇವರು ಮುಸಲ್ಬಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ಇಂತಹವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಆತ್ಮಕ್ಕೇ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಪ್ರದರ್ಶನಿಯಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವಾಗಲೂ ಸಹ ಈ ಅಭಾವನ ಮಾಡಿ - ನಾನಾತ್ಮ, ನನ್ನ ಸಹೋದರನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿನೆ. ಈಗ ನಮಗೆ ತಂದೆಯಂದ ಅಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತಿದೆ, ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಹೋದರನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಕೊಡುತ್ತಿನೆ. ಈಗ ತಂದೆಯ ಬಳ ನಡೆಯಿರಿ, ಬಹಕ್ಕ ಸಮಯದಿಂದ ಅಗಲಿದ್ದಿರಿ, ಅದು ಶಾಂತಿಥಾಮವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಶಾಂತಿ, ದುಃಖವಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ, ಇದರಿಂದ ನಾಮ, ರೂಪ ಎಲ್ಲವೂ ಮರೆತುಹೋಗಲ. ಇಂತಹವರು ಮುಸಲ್ಬಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಏಕೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಿ? ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಿ. ಈ ಆತ್ಮವು ಒಕ್ಕೆಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಕೆಂಪರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೆಂಪವರಿಂದ ದೂರ ಓಡಬೇಕೆಂದು ಆತ್ಮಕ್ಕೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿಂತು ಬೇಕಿದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಇಲ್ಲ ಹಾತೆನ್ನಾಜಿನಯಿಸಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾವನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ತಂದೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾವನರಾದಾಗಲೇ ಹಾವನಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೇಕರಾಗುವಿರಿ. ನಾಲೆಗೆಯಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಿಂವಾತ್ಮಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಮತ್ತೆ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲ ಬಂದಾಗ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರೆಂದೂ ವಿಕಾರದಲ್ಲ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಂತು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೇಕರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ಮಾಯೆಯಂದ ಸೋತುಹೋದಿರಿ, ಮತ್ತೆ ಎದ್ದೂ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸಂಪಾದನೆಯಂತೂ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಅಧಕಕ್ಷೆ ಸಂಪಾದನೆ ನಂತರ ರಾವಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ನಷ್ಟವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಲೆಕ್ಕಿವಿದೆಯಲ್ಲವೇ! ಗೆಲುವು ಸಂಪಾದನೆ, ಸೋಲು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಪೂರ್ಣ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುಷಿಯಾಗುವುದು. ಅವರಂತೂ ಕೇವಲ ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಏನನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಬುದ್ಧಿಹಿನೆತೆಯಂದ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂವಂತೂ ಪೂಜೆ ಇತ್ಯಾದಿಯನ್ನಂತೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಗಾಯನವಂತೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ. ಅವ್ಯಾಖಾರಿ ಎಂದು ಆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಗಾಯನವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾವೇ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಂತು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲ. ಜಕ್ಕೆವು ಸ್ವಲ್ಪತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ನಾವು ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಜಯಗಳನ್ನುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಸೋಲುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಸೋಲನ್ನಾನುಭವಿಸುವುದರಿಂದ ನೂರಿರಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸದ್ಗುರುವಿನ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕಿ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ನೀವು ಪದವಿಯನ್ನು ಹಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯೇ ಬೇರೆ, ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಕಥೆಯನ್ನೇ ಬೇರೆ ಮಾಡಿಬಣಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನರಸಿಂದ ನಾರಾಯಣನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿಮಗೆ ನರಸಿಂದ ನಾರಾಯಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ವಿಧ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗೀತೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಮರನಾಥನ ಕಥೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರವನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ನಾವು ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯಗುಣಗಳೂ ಇರಬೇಕು. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವು ಶಾಶ್ವತವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಶಿವತಂದೆಯೇ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಳದೆಲ್ಲರೂ ಕೆಳಗೆ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಯಾರಾದರೂ ಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಅಂದಾಗ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ರಹಸ್ಯವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾವುದೇ ದೇಹಧಾರಿಗಳಿಗೆ ಭಗವಂತನೆಂದು ಕರೆಯಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಆತ್ಮಗಳ ರಕ್ಷಿತಗಳು ತುಂಡಾಗಿವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹಾರಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನ-ಯೋಗದ ರಕ್ಷಿತಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗಬಲದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹಾಪಗಳು ಭಸ್ತುವಾಗುತ್ತವೆ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿರಿ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನೊಬ್ಜನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಜಾಂಟ್ ಇಡಿ. ಯಾರ ಜಾಂಟ್ ಜೆನ್ನಾಗಿರುವುದೋ ಅವರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಖಚಿಯೂ ಇರುವುದು. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾರೆ, ಜಾಟನ್ನು ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯೋಗದ ಹರಿತವು ತುಂಬಿವುದಿಲ್ಲ. ಜಾಂಟ್ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಕಣಿಕ್ಕು ಲಾಭವಿದೆ. ಜಾಂಟ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಞಾನ ಅಂಶಗಳು ಬೇಕು. ಜಾಂಟ್ನಲ್ಲಿ ಇವರಡನ್ನೂ ಬರೆಯಲಿ - ಎಷ್ಟು ಸವಿರಣೆ ಮಾಡಿದೆವು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡಿದೆವು? ಪುರುಷಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವು ನೆನಪಿಗೆ ಬರಬಾರದು. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳದು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕಾಗುವ ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯಲ್ಲ-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲ ಹೋಗಿ ಮರಳ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮಾತಾ-ಹಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ತೀರ್ಣಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೇ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರಾ:-

- ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಮನನ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ಜಯಗಳಿಗಿಂತ ಕಮಾತ್ತಿಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ಯಾರಿಗಾದರೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಲ್ಲ - ನಾವಾತ್ಮಗಳು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾಮ, ರೂಪ, ದೇಹ ಎಲ್ಲವೂ ಮರೆತುಹೋಗಲ. ಹಾವನರಾಗುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಹಾವನರಾಗಿ ಹಾವನಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲ್ಯಕರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: - ಸದಾ ತಂದೆಯ ಅವಿನಾಶಿ ಮತ್ತು ನಿಸ್ವಾಫ್ ಪ್ರೀಮದಲ್ಲಿ ಲವಾನರಾಗಿರುವಂತಹ ಮಾಯಾ ಘೋಫ್ ಭವ

ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ಸದಾ ತಂದೆಯ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲವಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರನ್ನು ಮಾಯೆ ಆಕಷಿತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವಾಟರ್ ಘೋಫ್ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ನಿರಿನ ಒಂದು ಹನಿಯೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾರು ಲಗ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲವಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಮಾಯಾ ಘೋಫ್ ಆಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯೆಯ ಯಾವುದೇ ಯುದ್ಧ. ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಅವಿನಾಶಿ ಮತ್ತು ನಿಸ್ವಾಫ್ ವಾಗಿದೆ, ಯಾರು ಇದರ ಅನುಭವಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಕಾಲದ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ನಾನು, ಅದರ ಮದ್ದೆ ಮೂರನೆಯವರು ಯಾರೂ ಬರಲು ನಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಸ್ವಾರ್ಥಾನ್ಯಾಃ - ನಾನ್ಯಾರಾ - ಪಾರ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ಕಮ್ಮೆ ಮಾಡುವಂತಹವರೇ ಸೆಕೆಂಡ್ ನೆಲ್ಲ ಘುಲ್ಲೊಸ್ವಾಪ್ ಹಾಕಬಲ್ಲರು.

ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹೋಮ್ ಪಕ್ಷ

(15) ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸದಾ ಇದೇ ನೆನಪಿರಲ್ಲ “ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ದೂರ ಓಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಮಿಸಿ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ” ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಈಜ್ಞರಿಂದ ಮಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ಉದಾಸೀನರಾಗಬೇಡಿ, ಆಸುರಿ ಮಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ಉದಾಸೀನರಾಗಿ. ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ.